

U tebe se, Gospodine, uždam!

NEDJELJNI LITURGIJSKO-PASTORALNI LISTIĆ
ŽUPE BL. ALOJZIJA STEPINCA, ZAGREB

br. 656 | god. 15. | 2. lipnja 2024. | 9. NEDJELJA KROZ GODINU / B

OGLASI

Na prvu nedjelju u mjesecu molitve i žrtve prikazujemo za duhovna zvanja.

Novi susret muške molitvene zajednice
bit će u srijedu, 5. lipnja, u 18,30 sati.

Ovoga tjedna je **prvi petak u mjesecu, posljednji od devet** u našoj pobožnosti.
Toga je dana i svetkovina Presvetog Srca Isusova. Misa je u 18,30 sati.

U subotu 8. lipnja, idemo na **hodočašće Stepinčevim putem od katedrale do Marije Bistrice**, na nakanu dobivanja zemljišta za izgradnju naše župne crkve.
Polazak: ispred katedrale, u 5 sati.
Prijave: Nada Vlajčević, vjeroučiteljica.

Novi susret mlađe školske djece, do 4. razreda, bit će u subotu, u 9 sati.

U ponедјелjak, 10. lipnja, opet slavimo **Stepinčev dan**, ovaj puta na temu *zahvalnosti*.
Misa je u 18,30 sati, a potom slijedi prigodni program.

U subotu, 15. lipnja, **hodočastimo sv. Leopoldu B. Mandiću i sv. Antunu u Padovu**.
Polazak je pola sata nakon ponoći, a cijena karte je 40 eura.

TJEDNI RASPORED

Svagdanja misa:

od utorka do petka, u 18,30 sati;
subotom u 7,30 sati.

Ispovijed, Krunica:

pola sata prije mise.

Euharistijsko klanjanje: četvrtkom od 19 do 19,30 sati, petkom cjelonoćno.

Biblijska zajednica:

ponedjeljkom u 19,30 sati.

Zajednica mladih:

utorkom u 20,30 sati.

PROBE ZBOROVA:

Dječji zbor: subotom u 10 sati.

Zbor mladih: nedjeljom u 16,30 sati.

Mješoviti zbor: srijedom u 20 sati.

ŽUPNI URED:

od utorka do petka, nakon mise.

Redoviti prilog **Za potrebe Župe i godišnji Obiteljski dar** možete donijeti u Župni ured ili uplatiti na račun Župe:
HR3423400091110672315.

Za korisnike mobilnog bankarstva

KALENDAR I MISNE NAKANE

NEDJELJA, 2. lipnja	Marcelin i Petar	9,00	Za žive i pokojne župljane
9. NEDJELJA KROZ GODINU		11,00	+ Josip Jandrić
Pnz 5,12-15; Ps 81; 2 Kor 4,6-11; Mk 2,23 – 3,6		18,30	+ Antun i Janja Barišić
PONEDJELJAK, 3. lipnja	Karlo Lwanga	7,30	+ Bogdan i Katarina, Nežika i Šimun
2Pt 1,1-7; Ps 91,1-2.14-16; Mk 12,1-12			
UTORAK, 4. lipnja	Kvirin Sisački	18,30	Kolektivna
2Pt 3,12-15a.17-18; Ps 90; Mk 12,13-17			
SRIJEDA, 5. lipnja	Bonifikacije	18,30	+ ob. Zaninović i Gracin
2Tim 1,1-3.6-12; Ps 123,1-2; Mk 12,18-27			
ČETVRTAK, 6. lipnja	Norbert	18,30	+ Ivo, Kata i ob. Abramović
2Tim 2,8-15; Ps 25,4-5b.8-10.14; Mk 12,28b-34			
PETAK, 7. lipnja	SRCE ISUSOVО	18,30	Kolektivna
Hoš 11,1-9; Iz 12,2-6; Ef 3,8-12.14-19; Iv 19,31-37			
SUBOTA, 8. lipnja	SRCE MARIJINO	7,30	+ Mato Horvat
Iz 61,9-11; 1Sam 2,1.4-8; Lk 2,41-51			
NEDJELJA, 9. lipnja	Efrem	9,00	Za žive i pokojne župljane
10. NEDJELJA KROZ GODINU		11,00	+ Marko Benak
Post 3,9-15; Ps 130,1-8; 2Kor 4,13 – 5,1; Mk 3,20-35		18,30	+ Slavka Vokić

Hodočašće STEPINČEVIM PUTEM u Mariju Bistrigu

Pozivamo sve zainteresirane, a posebno školsku djecu s roditeljima i učiteljima, na ovogodišnje hodočašće Stepinčevim putem od katedrale do Marije Bistrice, u subotu 8. lipnja, na nakanu dobivanja zemljišta za izgradnju naše župne crkve.

Polazak je ispred katedrale u 5 sati. Prijave kod vjeroučiteljice Nade Vlajčević.

TE DEUM

U nedjelju, 16. lipnja, slavimo **misu zahvalnicu za kraj školske godine**: u 9 sati za učenike do 6. razreda, a u 18,30 za učenike 7. i 8. razreda te srednjoškolce. Studenti će imati zajednički *Te Deum* na razini grada Zagreba, u petak, 14. lipnja.

ŽUPA BL. ALOJZIJA STEPINCA, Zagreb – Trnjanska Savica

A: Zvonimira Rogoza 1 ■ I: www.zupa-bl-stepinac.hr ■ E: zupa.trnjanska.savica@gmail.com
T: 01/ 6050 444 ■ M: 091/ 4434 300 ■ **Župni ured:** utorak – petak, nakon mise
IBAN: HR3423400091110672315 ■ **Župnik:** Antun Vukmanić

PRESVETO SRCE ISUSOVO

*Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji
o pobožnosti Presvetomu Srcu*

166. Na petak poslije druge nedjelje po Duhovima Crkva slavi svetkovinu Presvetoga Srca Isusova. Osim liturgijskoga slavlja, mnoštvo drugih izražaja pobožnosti imaju za predmet Kristovo Srce. Nema dvojbe da je pobožnost Spasiteljevu Srcu bila i jest jedna od najraširenijih i najomiljenijih izražaja crkvene pobožnosti. Shvaćen u svjetlu božanskoga Pisma, izraz „Srce Isusovo“ označuje samo Kristovo otajstvo, cjelokupnost njegova bića, njegove osobe, razmatrane u svojoj najintimnijoj i bitnoj jezgri: Božji Sin, nestvorenna mudrost; beskrajna ljubav, počelo spasenja i posvećenja za čitavo čovječanstvo. „Srce Isusovo“ je Krist, utjelovljena i spasiteljska Riječ koja je, po sebi, nutarnje – s beskrajnom božansko-ljudskom ljubavlju – u Duhu protegnuta prema Ocu i prema ljudima, svojoj braći i sestrama.

167. Kao što su često podsjećali rimski pape, pobožnost Srcu Isusovu ima čvrst temelj u Svetome pismu. Isus, koji je jedno s Ocem (Lk 10,30), poziva svoje učenike na življenje u prisnome zajedništvu s njim, na usvajanje njegove osobe i njegove riječi kao pravila ponašanja, a sebe samoga objavljuje kao učitelja „krotka i ponizna srca“ (Mt 11,29). Može se na stanovit način reći da je pobožnost Srcu Isusovu prijevod u bogoštovne okvire onoga pogleda, koji će prema proročkoj i evanđeoskoj riječi, svi kršćanski naraštaji usmjeriti prema onome koji je proboden (usp. Lk 19,37; Zah 12,10), tj. prema Kristovu boku probodenu kopljem iz kojega je potekla krv i voda (usp. Lk 19, 34), simbol „čudesna otajstva cijele Crkve“. Ivanovski tekst, koji priopovijeda o pokazivanju Kristovih ruku i njegova boka učenicima (usp. Lk 20,20) i poziv koji Isus upućuje svetomu Tomi da pruži svoju ruku i daju stavi u njegov bok (usp. Lk 20, 27) također je imao znatan utjecaj u nastanku i u razvoju crkvene pobožnosti prema Presvetome Srcu.

168. Ti i drugi tekstovi koji predstavljaju Krista kao vazmenoga Jaganjca – pobjedosna, premda žrtvovana (usp. Otk 5,6) – bili su predmetom trajna razmatranja svetih Otaca, koji su otkrili njihova doktrinarna bogatstva i ponekad vjernike pozivali da prodru u otajstvo Krista kroz otvorena vrata njegova boka. Ovako piše sveti Augustin: „Ulaz je pristupačan: Krist je vrata. I za tebe se otvorio kada je njegov bok otvorilo koplje. Sjeti se što je iz njega izašlo. Izaberi dakle gdje ti možeš uči. Iz boka Gospodina koji je visio i umirao na križu provrela je krv i voda kada je bio proboden kopljem. U vodi je tvoje pročišćenje, u krvi tvoje otkupljenje.“

169. Srednji je vijek bio posebno plodno razdoblje za razvoj štovanja Spasiteljeva Srca. Ljudi izvrsni po svojoj svetosti i nauku, kao što su sveti Bernard (+1153.), sveti Bonaventura (+1274.) te mistici, kao što su sveta Lutgarda (+1264.), sveta Matilda iz Magdeburga (+1282.), svete sestre Matilda (+1299.) i Gertruda (+1302.) iz samostana u Helfti, Ludolf Saski (+1378.), sveta Katarina Sijenska (+1380.), produbile su otajstvo Srca Isusova u kojemu su vidjele „utočište“ gdje se obnavlja snaga, sjedište milosrđa, mjesto za susret s njim, izvor beskrajne Gospodinove ljubavi, vrelo iz kojega provire voda Duha, istinska obećana zemlja i pravi raj.

170. U novome dobu štovanje Spasiteljeva Srca imalo je nov razvoj. U vremenu u kojemu je jansenizam propovijedao strogost božanske pravde, štovanje Srca Isusova bilo je djelotvoran

lijek da se u vjernicima pobudi ljubav prema Gospodinu i pouzdanje u njegovo beskonačno milosrđe, kojega je Srce zalog i simbol. Sv. Franjo Saleški (+1622.), koji je za životno pravilo i pravilo apostolata usvojio temeljni stav Srca Isusova, tj. poniznost, blagost (usp. Mt 11,29), nježnu i milosrdnu ljubav; sv. Margarita Marija Alacoque (+1690.), kojoj je Gospodin opetovano pokazivao bogatstva svoga Srca; sv. Ivan Eudes († 1680.), promicatelj liturgijskoga štovanja Presvetoga Srca; sv. Klaudije la Colombiere (+1682.), sv. Ivan Bosko (+1888.) i drugi sveci i svetice bili su izvrsni apostoli štovanja Presvetoga Srca.

171. Postoje brojni oblici štovanja Spasiteljeva Srca. Neki su izričito odobreni i često preporučivani od Apostolske Stolice. Između njih treba spomenuti: osobno posvećenje koje je, prema Piju XI., „među svim vježbama koje se odnose na štovanje Presvetoga Srca bez dvojbe glavno“; posveta obitelji pomoću koje obiteljska jezgra – već sudionica na otajstvu jedinstva i ljubavi između Krista i Crkve snagom sakramenta ženidbe – biva posvećena Gospodinu, kako bi on vladao u srcima svakoga od njezinih članova; Litanije Presvetoga Srca Isusova, odobrene 1891. za cijelu Crkvu, sa sadržajem koji je izrazito biblijski i obogaćen oprostima; čin zadovoljštine, obrazac molitve kojom vjernik – spominjući se beskrajne Kristove dobrote – moli milosrđe i daje zadovoljštinu za uvrjede koje su na razne načine nanesene njegovu Preslatkome Srcu; obdržavanje devet prvih petaka u mjesecu, koje potječe od „velikoga obećanja“, što ga je Isus dao svetoj Margareti Mariji Alacoque. U vrijeme kada je sakralna pričest među vjernicima bila veoma rijetka, obdržavanje devet prvih petaka u mjesecu znatno je pridonijelo oživljavanju pristupanja sakramentima pokore i euharistije. Pobožnost prvih petaka u mjesecu u naše vrijeme – ako se vrši na pastoralno ispravan način – može donijeti nedvojbene duhovne plodove. Ipak, potrebno je da vjernici budu prikladno poučeni o činjenici da se u tome prakticiranju ne smije polagati pouzdanje koje odiše ispraznim vjerovanjem, koje s ciljem spasenja dokida nedokidive zahtjeve djelatne vjere i obveze da se živi životom sukladnim Evanđelju. Vjernici trebaju biti poučeni o absolutno prevladavajućoj vrijednosti nedjelje, „praizvornoga blagdana“, koji se treba odlikovati punim sudjelovanjem vjernika u euharistijskome slavlju.

172. Pobožnost prema Presvetome Srcu predstavlja veliki povijesni izražaj pobožnosti Crkve prema Isusu Kristu, svome Zaručniku i Gospodinu. Ona zahtijeva temeljni stav koji se sastoji od obraćenja i zadovoljštine, ljubavi i zahvalnosti, apostolske zauzetosti i posvete prema Kristu i njegovu spasenjskome djelu. Zbog toga ju Apostolska stolica i biskupi preporučuju, promiču njezino obnavljanje: u jezičnim i ikonografskim izražajima; u posvećivanju njezinih biblijskih korijena i njezine povezanosti s najvećim istinama vjere; u potvrđi primata ljubavi prema Bogu i bližnjemu, kao bitnu sadržaju te pobožnosti.

173. Pučka pobožnost teži poistovjetiti pobožnost s njezinim ikonografskim prikazom. To je redovita činjenica koja, bez dvojbe, ima pozitivnih vidika, ali može dati prostora i nekim neprimjerenostima. Ikonografski tip koji više ne odgovara ukusu vjernika može voditi k manjemu poštovanju predmeta štovanja, neovisno od njegova teološkog temelja i od povijesno-spasenjskih sadržaja. Tako se dogodilo s štovanjem Presvetoga Srca: neke nevrijedne reprodukcije, ponekad slatkaste, neprikładne da bi izrazile snažan teološki sadržaj, ne omogućuju pristup vjernika otajstvu Spasiteljeva Srca. U našemu se vremenu blagonaklono gleda na usmjerenost prikazivanja Presvetoga Srca u povezanosti s trenutkom Razapinjanja, u kojemu se očituje najviši stupanj Kristove ljubavi. Presveto Srce jest raspeti Krist, s kopljem otvorenim bokom, iz kojega proviru krv i voda (Iv 19,34).